Gevolgen op het welzijn van de maatschappij door vechtscheidingen

1. Inleiding

20% van alle echtscheidingen monden uit in een vechtscheiding die vaak jaren aansleept. Dit heeft een hele grote impact op het welzijn van onze Belgische bevolking en op onze maatschappij. In 2013 waren er 25.000 echtscheidingen (gehuwd), dit zonder de wettelijke samenwonende en de feitelijke samenwonenden die scheiden erbij te tellen Er waren in 2016 al 25.000 scheidingen bij de feitelijke samenwonenden, plus evenveel scheidingen die niet geregistreerd staan.

Dit betekent concreet dat ongeveer 15.000 gezinnen terechtkomen in een vechtscheiding. (Bron: Berekening op basis van Belgische statistiek;, artikel 2014 De Morgen; artikel 2015 De Morgen: Interview Bruno Vanobbergen [Bijlage 0.1] / onderzoek filiatio 11.700 vonnissen [Bijlage 0.9]).

Onderstaande grafiek is slechts een weergave van scheidingen bij gehuwden. Wettelijke samenwonenden en samenwonende relaties zijn niet inbegrepen.

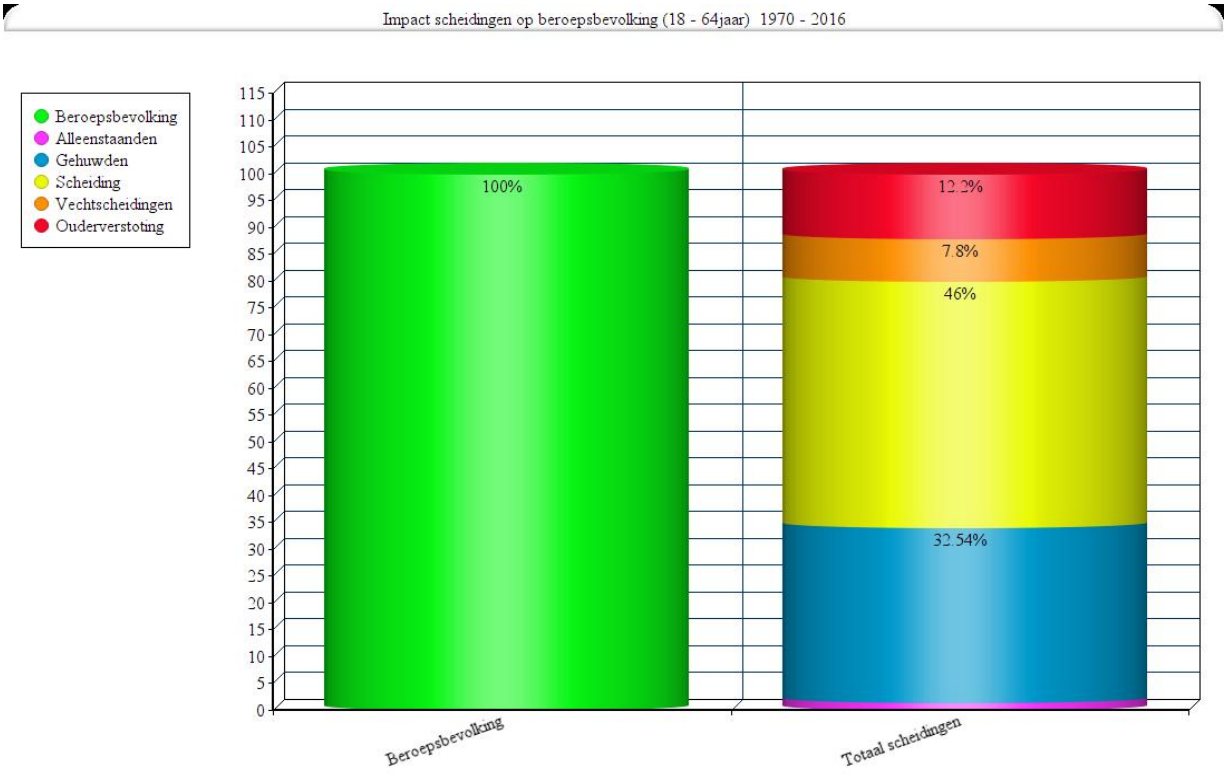

2. Gevolgen

a. Invloed op Welzijn en Werkonbekwaamheid

Ondanks de wet van 2006 dat de rechtbank voorrang dient te geven aan gelijk verdeeld verblijf, wordt dit bij problematische scheidingen zelden toegestaan. Slechts 40% krijgt gedeelt verblijfsouderschap terwijl het werd gevraagd door één van de twee ouders. (Bron: Statistische studie over gerechtelijke beslissing inzake huisvesting door Filiatio van 2015- [Bijlage 0.9]). Bij de overige 60% wordt de hoofdverblijfplaats hoofdzakelijk aan de moeder gegeven (85%). Dit zien we vooral bij kinderen jonger dan 6 jaar. (Bron: Stadincijfers.antwerpen.be [Bijlage 0.2]).
O.a.hierdoor ontstaat er een conflict, ontwricht scheiding en verhoogd de kans tot het ontstaan van een regelrechte oorlog tussen de partners.

Het onrecht dat de ene ouder ondervindt legt een zeer hoge emotionele druk (emotionele oorlogsvoering die jaren aanhoudt) waardoor psychische problemen (PTSS*) veroorzaakt worden, welke op zich zorgen voor absenteïsme bij de werkgever en verhoogd risico op faillissement bij zelfstandigen.
Vechtscheidingen (vaak uitmondend in ouderverstoting) leiden zowel bij de geviseerde ouder als bij het kind(eren) tot burn-out, depressie, financiële problemen, enz… en leidt in extreme gevallen tot zelfmoord en familiedrama's (Post Traumatisch Stress Syndroom, Bron: paper van Dr. Eduard Kruk; 2013)

*PTSS: Post Traumatisch Stress Syndroom

Mentale problemen (34%) zijn de grootste veroorzaker van invaliditeit. Het zelfmoordcijfer in Vlaanderen is 1,5 keer hoger dan het Europese gemiddelde (bron: onderzoek denktank Itinera Institute (2013). Jaarlijks kost mentale gezondheid 15 miljard [Bijlage 0.3]

De kostprijs van absenteïsme omwille van psychosociale uitval kost een werkgever met 200 werknemers op jaarbasis 300.000€ (bron onderzoek Faresa [bijlage 0.6]).

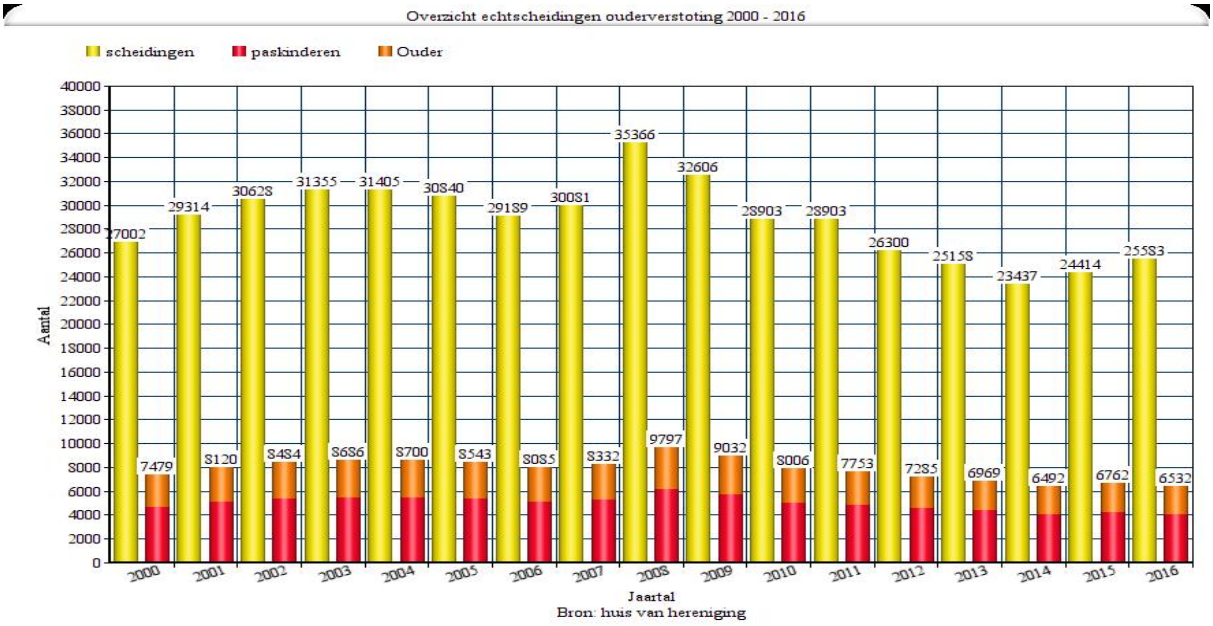

b. Invloed op de familieband

Gelet op bovenstaande cijfers worden vooral vaders gereduceerd tot interimvaders. Omwille van het feit dat de ouder met enkel bezoekrecht veel minder tijd kan doorbrengen met zijn kind, krijgt het kind een zeer vertekend beeld van die ouder (meestal de vader), omdat deze ouder de tijd samen vooral zal invullen met leuke activiteiten of bezoekjes aan familieleden en vrienden.

Ondanks een recent Belgisch onderzoek als zou Evenredig verdeeld verblijf niet goed zijn voor de kinderen, tonen verschillende onderzoeken in het buitenland aan dat dit de beste oplossing is van de slechtste oplossing .(Bron: paper van Dr. Eduard Kruk; 2013)

Als beide ouders evenveel tijd kunnen doorbrengen met hun kinderen, is er niet één ouder die het kind het meest kan bewerken met negatieve boodschappen over de andere ouder. Het kind kan beide ouders ervaren in evenredige mate en krijgt daardoor een meer realistisch beeld van beide ouders. (zie ook onderzoek van prof. Jennifer Harman; 2016)

Ook bij hele kleine kinderen (baby's) is evenredig gedeeld verblijf de beste oplossing, al dient de wissel aangepast te worden aan de leeftijd.

In tegenstelling tot de hechtingstheorie van Bowlby (1940-1950), kan een baby vanaf 6 maand zich hechten aan elk object van zijn liefde, zijn ouders, verzorgers in gelijke mate en gelijktijdig. Het is ook absoluut onafhankelijk van de gender (Bron: Elisabeth Badinter; 'de mythe van het moederinstinct)

Soms is de verstandhouding tussen ouders zo zoek, dat de ouder waar het kind de hoofdverblijfplaats heeft weigert toestemming te geven om het kind mee te nemen naar het buitenland (vakantie), daar waar er zich geen enkel feitelijk incident heeft voorgedaan die er zou kunnen op wijzen dat er een gevaar is voor ontvoering.

65% (Bron: berekend op basis van Belgische Statistiek en het SiV onderzoek) van de gevallen van vechtscheiding leidt dit uiteindelijk tot ouderverstoting, waar het kind door de druk op de transitiebrug* de knip*[1] maakt. Het is gemakkelijker één ouder te verliezen (en vaak ook de hele familie en vriendenkring) dan gebukt te blijven gaan onder de druk van 2 vechtende ouders. Bij zeer extreme cases (ongeveer 20%) heeft men te maken met één persoon met een gedragsstoornis zoals narcisten, sociopaten …. (Bronen: Karen Woodall, ouderverstoting therapeut, Internationale specialiste en prof. Hubert Vangijseghem, Forensisch psycholoog en oudererstotingsdeskundige)

** Transitiebrug: de fysieke tocht die enkel het kind dient te maken tussen beide ouders.*
**[1] Knip: Het kind verstoot actief de geviseerde ouder.*

Het is vanzelfsprekend dat dit een gedegen kennis en specifieke aanpak vereist.

Vechtscheidingen zorgen voor emotionele problemen bij die partners die onrechtvaardig behandeld worden en daardoor vaak in een depressie terecht komen. De kinderen die als munitie gebruikt worden komen ook terecht in een emotionele draaimolen waaruit zware psychische problemen ontstaan. Zoals : leerproblemen, gedragsproblemen, drugs en drankverslaving, bindingsproblemen, enz…

Na een periode van 46 jaar echtscheidingen komen we tot de conclusie dat ongeveer 500.000 Belgen direct* slachtoffer zijn van ouderverstoting ten gevolge van vechtscheidingen (499.876 volgens berekening op basis van de Belgische statistiek en het SiV onderzoek). Dit is vergelijkbaar met de stad Antwerpen of de provincie Namen!

*Een ouder die slachtoffer is van ouderverstoting, zijn/haar kind(eren) is ook slachtoffer van ouderverstoting. Bijgevolg zet dit zich door over een volledige stamboom.

700.000 Vlamingen/jaar kampen met psychische problemen, het zelfmoordcijfer in Vlaanderen is 1,5 keer hoger dan het Europese gemiddelde.

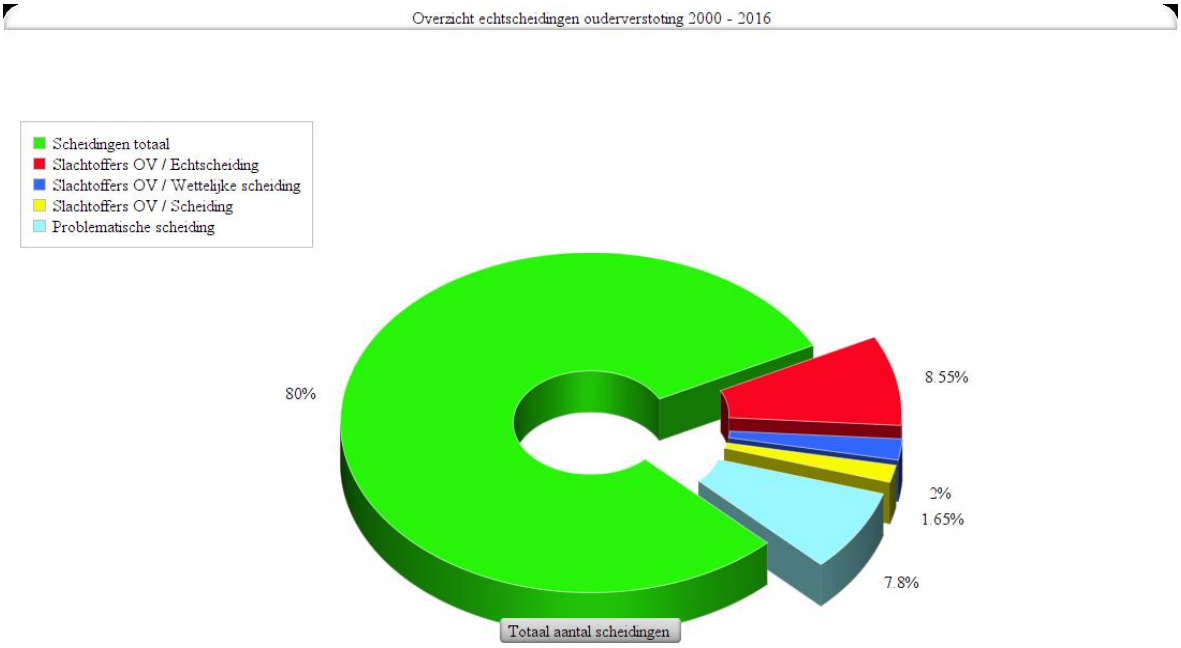

Als een kind opgroeit met een ouder dat hij/zij mist, is dit niet alleen contra intuïtief maar zorgt voor een grote kans dat het kind meer psychisch problemen krijgt (Bron: Springer Berlin Heidelberg) Beide ouders vullen elkaar aan. Naast de impact op de opvoeding is van groot belang hoe zwaar de scheiding van een ouder is. Voor een rechter is het slechts een seconde, de ouder die het kind minder ziet ziet er enorm vanaf maar het kind zelf “moet dat maar aanvaarden” men verliest totaal het kind uit het oog.
Er zijn dan nog rechters die beslissen om een gezond kind bij pleegouders te plaatsen voor enkele weken. De schade dat dit veroorzaakt is permanent.

Probleem	Alleenstaande moeder	Twee ouders	Relatieve kansen
Hyperactiviteit	15,6	9,6	1,74 / 174 %
gedragsstoornis	17,2	8,1	2,36 / 236 %
Emotionele stoornis	15,0	7,5	2,18 / 218 %
Gedragsproblemen	31,7	18,7	2,02 / 202 %
Zittenblijven	11,2	4,7	2,56 / 256 %
School problemen	5,8	2,7	2,22 / 222 %
Sociale storingen	6,1	2,5	2,53 / 253 %
Sociale problemen	40,6	23,6	2,21 / 221 %

3. Kosten maatschappij

- Een probleemscheiding kost gemiddeld 8.000€ aan elke ouder op de looptijd tot het kind volwassen is. Bedragen van 20.000 € en 50.000 € zijn geen uitzondering.
- Vaak komen door de vooral onrechtvaardige uitspraken de ouders die het kind minder zien en nauwelijks nog iets te zeggen hebben in een depressie terecht. Dit resulteert in minder presteren op het werk, dat vaak kan leiden naar ontslag of burn-out
- Vaak ontstaat er depressie hierdoor, een werknemer die op ziekenzorg terecht komt voor depressie gaat tussen 2 maand en 2 jaar.
- Kosten personeel en instanties: de eindeloze tussenkomsten zorgen voor hoge kosten aan de maatschappij. Magistraten, sociaal onderzoekers, bemiddelaars, psychologen, dokters, politie, deurwaarders, enz...
- Ouders die het financieel niet meer kunnen dragen, die in geldproblemen komen, mogelijks OCMW
- Zelfstandigen die hun zaak niet naar behoren kunnen uitvoeren, waardoor ze inkomsten verliezen of zelf failliet gaan

4. Oorzaken problematiek scheiding

Er zijn 3 voorname vormen van scheiding

- waarbij de partner nog goed overeenkomen (zij kunnen perfect samen een overeenkomst uitwerken. Dit gaat meestal vlot verlopen over de jaren heen.
- Scheiden waarbij de ouders tot geen akkoord komen, meestal na een periode worden de plooien gladgestreken en gaat het vlotter
- De extreme gevallen zijn waar beide partners altijd elkaar dwars liggen, dit is de meest moeilijke groep. **BELANGRIJK** (en een grote fout van de instanties) meestal worden beide ouders daarvoor verantwoordelijk gesteld, terwijl het vaak 1 enkele ouder is die dwars ligt.

Het is vooral de laatste groep waar het zeer verkeerd gaat, de *redenen die de dit veroorzaken

**Focus is gericht op de kinderen, er zijn externe factoren, vb eigendom, de wagen, verdeling goederen, ruzie, buitenechtelijke relatie, enz...*

a. Justitie

- Justitie werkt veel te traag. Tijd tussen de relatiebreuk en voorkomen van de zaak in de rechtbank, is het conflict al geëscaleerd tot een kleine oorlog (ene ouder houdt het kind bij zich, kind krijgt niet de goede zorgen, stalken, geldkwesties, enz…)

- Justitie krijgt niet voldoende informatie, beide ouders brengen hun eigen versie over aan de *advocaat, deze maakt daar een beknopt verslag van (conclusie) en maakt dit over aan de rechter. *Advocaten werken vechtscheiding in de hand, 1 op 5 advocaten zijn daar schuldig aan [Bijlage 0.4)
- Justitie heeft niet voldoende kennis. Rechters hebben juridische kennis en dienen in feite de kennis in te roepen van experts ter zake.
  Tijdens studies en opleidingen worden ze nog steeds de leer van Freud mee en hechtingstheorie van Blowlby onderwezen, beide reeds 80 jaar oude conclusies.
  Enkel rechters die zich persoonlijk de moeite doen om een cursus te volgen op eigen kosten die zijn meer op de hoogte. Wat uiteraard weinigen doen, zeker dat ze zelf de kost dienen te maken [Bijlage 0.8]
  Wegens onvoldoende kennis spreken de rechters uit wat het meest voorzichtige is, nl dat in het merendeel de moeder de meeste zorgen geeft aan het kind.
  Zo gaat de rechter ervan uit dat de kans het grootste is dat het kind de beste zorgen krijgt. De rechter houdt er geen rekening mee dat:
  - Het voor zowel het kind een traumatische ervaring is.
  - Dat het kind zijn/haar vader veel minder ziet.
  - Dat het de basis legt voor ouderverstoting
  - Dat het zeer goed kan zijn dat de vader de waarheid spreekt en dat de moeder inderdaad niet de juiste zorgen geeft
  - Dat de rechter het lont aansteekt voor de start van de relatie oorlog tussen de ouders. Hij geeft immers alle macht aan ene ouder
  - rechters kunnen ongestoord de wetten met de voeten treden, bij elke organisatie dat je aanklopt krijg je te horen dat men niets kan doen wegens “scheiding der machten” [bijlage 0.5.2]

b. Instanties

Instanties die hulp verlenen hebben niet de nodige kennis. De instanties zien de gevolgen maar kijken niet naar de oorzaak. Hun doel is om de beide ouders te verenigen. Met sommige mensen gaat dit niet.
Een extreem voorbeeld: Men kan Marc Dutroux niet samen aan tafel zetten met Paul Marchal, dit is onmogelijk. Als dit niet gaat is het geen reden om niet naar een oplossing te zoeken.
Dit is het geval bij de instanties, zij trachten beide ouders te verzoenen
Belangrijk: organisaties zoals o.a. CAW die bieden veel tussenkomst bij scheidingen, zowel de kennis ontbreekt maar ook feit dat wanneer scheidingen vlotter verlopen, dat ze minder nodig zijn. Lijkt krasse uitspraak maar we hebben elementen die aantonen dat ze zaken op gang staken die perfect konden

voorkomen worden.

vb: Een mama is ingetrokken in Klemenswerk (CAW) en verbleef er 10 maanden, ze diende alle inkomsten af te geven 1080 € OCMW, 120 € kinderbijslag, 200 € alimentatie. Daarvan kreeg de moeder 25€ per week (100€ per maand)
Klemenswerk stak rechtbank in gang (nodeloos)
Uiteindelijk bleef de moeder 10 maand in Klemenswerk = 13.000 € dat CAW daardoor opgestreken heeft.
De moeder werd aangeraden om het kind in de opvang te plaatsen bij solidariteit voor het gezin. De moeder diende slechts 1,5 euro te betalen, rest werd bijgepast door OCMW, zijnde 27 € per dag. Kind verbleef er 166 dagen per jaar = kost voor OCMW per jaar 4.482 € . Dit terwijl er een papa was die slechts om de 2 weken zijn kind 1 weekend mocht ophalen, uitgesproken door de rechter. Kind verbleef er 2.5 jaar. Totale kost OCMW 11.205 €

c. Jongerenwelzijn

Wanneer de situatie teveel escaleert komt jongerenwelzijn tussen. Wegens te weinig kennis kijkt men ook enkel naar de gevolgen en niet naar de oorzaken en streeft men ook ernaar om de ouders met elkaar te laten opschieten. Vaak dat dit uitdraait tot plaatsing van de kinderen bij een pleeggezin. Wat kosten meebrengt aan de maatschappij maar vooral een traumatische ervaring is voor de kinderen. Ook de kosten van personeel die zich allemaal met de zaak moeten belasten

d. Instanties

Instanties die de problematiek zouden kunnen voorkomen, hebben niet genoeg kennis om dit op te merken, zeker niet om het te voorkomen.
Dit is geen verwijt naar de instanties, zij zijn goed in het werk dat zij uitvoeren, alleen dat extra opleiding veel problemen zou kunnen voorkomen of doorsturen als ze de signalen opmerken.

- scholen
- kind en gezin
- CLB
- Jongerenwelzijn
- sociale onderzoekers
- solidariteit voor het gezin
- onthaalouders (wettelijk dienen zij beide handtekeningen van de ouders te bekomen)

5. Alimentatie

Alimentatie maakt in zeer veel gevallen deel uit van de oorzaak van een vechtscheiding.
Als de ene ouder de mogelijkheid krijgt om het kind meest van de tijd bij zich te krijgen dan zijn er financiële voordelen aan verbonden.
Regelmatig dat vb alimentatie de hefboom is voor het krijgen van een hypotheek. Ouders kunnen perfect een kinderrekening weigeren, terwijl dit eigenlijk een verplichte standaard zou moeten zijn. Het creëert de mogelijkheid van misbruik.
VERDUIDELIJKING: Het gaat niet om het feit dat er een alimentatie dient betaald te worden, hoe hoog of hoe laag deze is maakt niet uit. Het feit is dat de alimentatie een reden voor conflict is. Zeker als de berekening niet correct verloopt.

a. Probleem alimentatie

Bij vaders die nu een gelijk gedeeld ouderschap willen en de taak als ouder verantwoordelijk willen opnemen, worden vaak door de rechter dit afgewezen. Resultaat dat het kind meer bij de moeder verblijft en de vader dient een alimentatie te betalen.
Als een vader weigert om voor het kind te zorgen of geen gedeeld ouderschap wilt, dan is het normaal dat hij tussenkomt voor de kosten.
Een ouder weigeren om volwaardig ouder te zijn en dan nog te laten opdraaien om tussen te komen in de kosten zorgt ervoor dat men het systeem misbruikt en in de hand werkt.

Een vader die zijn kind slechts 10 dagen per maand ziet wordt “veroordeeld” tot het betalen van 200 € alimentatie per maand. De bedoeling van alimentatie is tussenkomen in de kosten. De andere ouder die de alimentatie ontvangt dient dan goederen mee te geven aan de ene ouder. In de meeste gevallen is dit niet het geval, waardoor de vader dan zelf moet alle kosten betalen. Maw de papa betaalt 2x voor zijn kind.
De kinderbijslag gaat volledig naar 1 ouder. De papa is voor een aantal jaren de geldschieter. Bij het niet betalen van de alimentatie (die zeer vaak onterecht toegekend wordt doordat men gedeeld ouderschap weigert) komt DAVO tussen. Dienst alimentatievorderingen.
DAVO kan overgaan tot volledig loonbeslag. Dan komt de vader in een situatie dat hij zijn huur niet meer kan betalen, geen eten, nutsvoorzieningen, enz…
Deze vader dient dan op een “deftige manier” voor zijn kind te zorgen. Alimentatie loopt gewoon door tijdens de vakantiemaanden, dit terwijl het kind meestal 2x een halve maand bij elke ouder is. De moeder krijgt dan volledig alimentatie en volledige kinderbijslag, terwijl ze slechts de kosten voor halve maand draagt. De papa krijgt niets en draagt de kosten voor halve maand.

Er is geen correcte berekening voor alimentatie, er bestaan formules zoals de methode Renard dat de alimentatie berekend wordt aan de hand van de kosten van een kind. In vlaanderen echter wordt deze **zelden of nooit** gevolgd.
Rechters gebruiken vaak de natte vinger, dit hangt enorm af van het arrondissement van de rechtbank, Brugge is vb de koploper op de kost van alimentatie.

Rechters misbruiken zelfs het financiële voordeel van de ouder. Rechter concludeert dat de ouder 94 € moet betalen per maand maar omdat de ouder een belastingvoordeel heeft, beslist de rechter dat de vader 150 € moet betalen. Dus de rechter beslist dat de vader 60% meer alimentatie moet betalen. [Bijlage 0.5]

Vaak wijzen rechters gelijk gedeeld verblijf af in het belang van de moeder, omdat zij financieel het minder goed heeft. door het gelijk gedeeld verblijf af te wijzen, kan men volledig de kinderbijslag aan haar toewijzen, een alimentatie en soms verhoogde werklozenuitkering, invaliditeit of OCMW. Zo zorgt men voor een bepampering van de moeder, terwijl men de kinderen en de andere ouder in een emotioneel onrechtvaardige situatie steekt. Een scheiding is geen cadeaus geven aan 1 partij, een scheiding zou onpartijdig moeten zijn en in het belang van alle partijen.
(Pleegouders die zelf in financiële of materiële nood zitten, krijgen geen kind bij zich geplaatst.Waarom zou men dan hoederecht geven aan alleenstaande ouders die moeten terugvallen op de ex partner om uit de kosten te komen?)

Een voorbeeld

Gebruikt men het geld effectief voor het kind? De andere ouder moet alles nog eens aankopen. Maw de andere ouder heeft de kost van anderhalf kind! Vb: kind kost 250 eu: mama krijgt 120 kinderbijslag en 200 eu alimentatie voor ⅓ omgang. Krijgt nog eens 380 eu extra ocmw. = 700 eu!!! De papa moet 200 afgeven, krijgt geen kinderbijslag, krijgt geen financieel voordeel: kleding/ speelgoed / attracties kosten NIET 1/3e van de prijs!!!!. Indien wel alimentatie, via formule vb methode renard of vast bedrag voor iedereen. Verrekend via kinderbijslag. Volgens Methode Renard zou de papa alimentatie moeten ontvangen van de moeder. Een groot verschil met het vonnis van de rechter.

Dat de rechtbank vaak in het belang van de moeder denkt ipv het belang van het kind is alom gekend. DAVO werd oa in het leven geroepen door de vrouwenbeweging.

In 2004 werd onder druk van de vrouwenbeweging de 'Dienst voor Alimentatievorderingen' (DAVO) opgericht. Deze dienst van de FOD Financiën vordert achterstallig onderhoudsgeld in of biedt de gerechtigde ouder een voorschot op de alimentatie van de kinderen.

bron:

http://www.vrouwenraad.be/page?&orl=1&ssn=&lng=1&page=artikels_sleutelwoorden&txo=227

b. Oplossing Alimentatie

Wanneer een ouder wil zorgen voor zijn/haar kind dan zou dit moeten gerespecteerd worden, zoals de wet 2006 gelijk gedeeld ouderschap zegt: voorrang geven op gelijk gedeeld ouderschap. Als er gelijk gedeeld ouderschap is dan vervalt in de meeste gevallen de alimentatie, wat een conflict wegneemt tussen de ouders.
Zo kan er geen reden zijn tot misbruik, wat een vechtscheiding in de hand werkt.
Een ouder die niet wil zorgen voor zijn kinderen dient wel beboet te worden, uiteindelijk is eigenlijk een vorm van een boete, zelfs voor vaders die wel hun verantwoordelijkheid opnemen.
De kinderbijslag dient men te verdelen, elke ouder ontvangt de helft van de kinderbijslag.
Situatie nu: Het storten naar de ene ouder, die aan de andere zijn/haar deel moet doorstorten, is opnieuw voeding voor conflict.

Logica is totaal zoek. Ouders die gelijk gedeeld ouderschap hebben, die hoeven geen alimentatie te betalen. De ouder waarvan het kind slechts ⅓ ip ½ bij de ene ouders is die moet dan vb 150 - 200 euro betalen (dit voor 5 dagen minder het kind bij zich te hebben!) EN de kinderbijslag blijft ook voor de andere ouder. Dit maakt een verschil van 250 € - 300 €
In de vakanties is het kind de helft bij beide ouders (meestal deze uitspraak) en dan moet de ene ouder nog altijd het volledige bedrag betalen.

6. VOORSTEL NIEUWE REGELING OMGANG

Voor het beste verloop van een scheiding is het belangrijk om zoveel mogelijk conflicten te voorkomen. In de rechtbank echter worden conflicten op gang gebracht.
Het is vanzelfsprekend dat wanneer men de ene ouder alle macht geeft, dat dit zorgt voor een machtspositie en machtsmisbruik. Ouder A wordt verblijfplaats toegewezen, ouder A heeft meest van de tijd kind bij zich, ouder A ontvangt kinderbijslag, ouder A ontvangt studietoelage, ouder A ontvangt alimentatie, ouder A heeft heeft recht om helft van bijzonder kosten te eisen (sommige ouders kopen een piano, paard, auto, bromfiets, reis, enz… de andere ouder moet helft betalen zonder enig overleg. Ouder A stuurt onkosten zonder enig bewijs, ouder A heeft fiscaal voordeel, Ouder A schrijft kinderen in op school zonder overleg met de andere ouder, enz...
Deze machtspositie komt door wettelijke bepaling maar worden vooral door de rechter benadrukt. Vanaf dat het in het vonnis staat dan wordt dit misbruikt in problematische scheidingen. Een scheiding dient buiten de rechtbank te gebeuren. Zowel de kinderen als de ouders zijn geen misdadigers.

Rechters zijn zeer goed op de hoogte van justitie maar zij zijn geen psychologen, dokters of pedagogen, doch spreken zij zich uit over deze zaken.

a. Conflictvrije omgangsregeling

Wanneer bij een relatiebreuk er een problematiek ontstaat ivm de omgang van het kind dan dienen beide ouders verplicht zich bij een scheidingsorgaan aan te bieden. Net zoals het verplicht is om naar de rechtbank te komen, is het verplicht om bij zich hierbij aan te melden, dit op uitnodiging.
Men moet de wet 2006 gelijk gedeeld ouderschap respecteren. Wereldwijd zijn er studies die aantonen dat een kind beide ouders nodig heeft, in België echter blijft men met studies afkomen die gelijk gedeeld ouderschap niet aanraden [Bijlage 0.7]. Een kind heeft beide ouders nodig.
Beide ouders dienen een psycholoog te consulteren, aangesteld door het orgaan. Daarna wisselen beide ouders van psycholoog, zo beide psychologen met de ouder spraken.
Een rapport van beide psychologen maakt uit of beide ouders al dan niet een volwaardige ouder zijn. De psycholoog kan beoordelen of een gelijk gedeeld verblijf mogelijk is, de psychologen kunnen geen perfect profiel maken van de ouders maar hebben tenminste elk een geruime tijd met beide ouders gesproken. Het profiel dat ze kunnen schetsen is zeker meer dan het profiel dat een rechter kan opmaken want deze krijgt enkel de info via advocaten die de ene ouder over de andere zegt. Er wordt bij de rechtbank NIETS van waarheidsvinding ondernomen. Men kan dus een compleet verzonnen verhaal over de ene ouder doorgeven, vaak dat men valse beschuldigingen als pedofilie, agressiviteit, drankgebruik, enz… aanhaalt.

Wat nu gebeurt is dat beide ouders bij een advocaat gaan en het slechtste van beide ouders naar boven gehaald wordt, al dan niet vol leugens. Deze informatie gaat naar de rechter die NIETS weet van beide ouders en leest/hoort enkel de slechte kanten van beide ouders, daarop moet hij een vonnis uitspreken. De rechter is opgeleid voor justitie, heeft een basiskennis van psychologie maar heeft niet genoeg kennis om te oordelen, eveneens heeft hij/zij niet de juiste elementen,daar al de nadelen van beide ouders opgesomd worden.

Het advies van de psychologen dient geofficialiseerd te worden door vb een notaris (EOT, *of een afgeleide daarvan. *vb OMOT omgangsregeling met onderlinge toestemming)

Deze bezoeken aan de psycholoog en officialisering moeten zo snel mogelijk doorgaan, indien mogelijk binnen de 10 dagen. De tijd die verstrijkt tussen een correcte omgangsregeling is evenredig aan oorlog die ontstaat tussen de beide ouders.
Hoe langer de ene ouder de macht heeft over het kind, hoe sterker de vechtscheiding wordt.

b. Voordeel buiten de rechtbank

- de betrokken partijen hebben wel pedagogische en psychologische kennis
- de betrokken partijen hebben wel een onderhoud met de beide ouders (de advocaat hoort maar 1 partij, de rechter hoort slechtste van beide partijen en luistert niet naar de partijen zelf)
- als een psycholoog partijdig blijkt te zijn of slecht functioneert dan kan men vanuit het orgaan actie ondernemen. (als een rechter partijdig is of absurde vonnissen uitspreekt dan kan men niets ondernemen wegens scheiding der machten. enige wat de ouder kan doen is in beroep gaan, wat opnieuw veel geld kost en vaak dat de rechters elkaar niet tegenspreken)
- We hebben weet van situaties waarbij de rechter totaal absurde uitspraken deed, de rechter heeft zelf psychologische problemen. Men kon de rechter niet uit zijn functie zetten, daar hij benoemd is voor het leven. *De rechter van dit voorbeeld is rechter Van De Wielle, hij heeft jaren ouders absurde uitspraken gegeven, waar men niets kon tegen ondernemen. Rechter Van De Wielle is zelfs gekend bij de hoge raad voor justitie, men heeft daar weet dat hij "ziek" was maar geen enkele instantie die iets kon ondernemen. Deze rechter heeft honderden ouders en kinderen onrechtvaardig behandeld.*
  Omdat dit in de rechtbank gebeurd, kan men niets ondernemen "wegens scheiding der machten" ZULKE ZAKEN KUNNEN NIET !
- kostprijs, bij de rechtbank is vanaf de aanvang de kostprijs gemiddeld 1000€ , voor elke ouder. Als dit via een scheidingsorgaan gaat dan is het voor elke ouder 2x kost van psycholoog en ½ van de kost notaris, zijnde 150€
  Totaal zou voor elke ouder 250 € bedragen (sinds kort is er een tegemoetkoming voor psycholoog via ziekenfonds. Dus zou totaalkost kunnen gereduceerd worden naar 170 € .

7. Omgangsregeling dient correct te worden gevolgd.

Het is van cruciaal belang dat de omgangsregeling volgens akkoord gevolgd wordt, indien dat niet gebeurd en er wordt niet ingegrepen dan zorgt dit voor een conflict. Elk conflict dient vermeden te worden. Beide ouders dienen op de hoogte gebracht te worden van de gevolgen van het niet naleven van de omgangsregeling. Bij het niet naleven van de regeling (vb de moeder wil het kind niet meegeven, direct sanctioneren. Kind volledig bij de vader plaatsen / gevangenisstraf / dwangsom / dwangarbeid)
Dit lijkt een extreem streng regime, bij aanvang is het zeer belangrijk dat conflicten vermeden worden, het conflict kan men vermijden door streng op te treden bij aanvang.

Bruno Vanobbergen

Maak niet het kind, maar het conflict tot probleem

https://www.demorgen.be/opinie/maak-niet-het-kind-maar-het-conflict-tot-probleem-bce645d7

18-02-15, 06.00u - Bruno Vanobbergen

Bruno Vanobbergen. © PHOTO_NEWS 1

Bruno Vanobbergen is Vlaams Kinderrechtencommissaris. "Bij een echtscheiding is het belangrijk dat ouders en kinderen allebei aan zet zijn", schrijft hij.

43 SHARES

43 SH

In 2013 waren er in België bijna 25.000 echtscheidingen. Hoeveel kinderen erbij betrokken zijn, weten we niet. In de cijfers die hierover verzameld worden, is voor meer dan 15.000 echtscheidingen het aantal kinderen ten laste onbekend.

Hoeveel kinderen vandaag betrokken zijn bij een vechtscheiding, weten we al helemaal niet. Dat is ook niet eenvoudig: wie definieert wat precies een vechtscheiding is? Wat we wél weten is dat het conflict tussen ouders kinderen bijzonder kan raken. Dat tonen de vele vragen, signalen en klachten die we wekelijks op het Kinderrechtencommissariaat over dit thema krijgen.

Kinderen wijzen op de impact op hun vrijetijdsbesteding, op hun schoolkeuze, op hun contact met vrienden en familieleden. Het is soms een moeilijke zoektocht naar hoe ze zich voortaan tegenover hun vader en moeder moeten of kunnen opstellen.

SHARE

De rechter kan beslissen de kinderen tijdelijk op een andere plek onder te brengen. Daar valt iets voor te zeggen, maar voor sommige kinderen is dit een dubbele kaakslag: zij betalen de prijs van het conflict met de volle pot

Er zijn de voorbije jaren verschillende initiatieven genomen om de soms sterk oplopende spanningen en meningsverschillen tussen ex-partners te ontmijnen. Er is daarbij bijzondere aandacht voor het belang van het kind en voor het geven van ruimte aan kinderen om op verhaal te komen.

Denk aan de installatie van de neutrale bezoekruimtes of aan websites zoals tweehuizen.be. Of, het meest recent, de oprichting van de familierechtbanken die kinderen vanaf twaalf jaar automatisch oproepen om, als ze willen, hun ervaringen en mening aan de rechter te vertellen. Dat zijn belangrijke stappen.

Toch neemt dit niet weg dat tot op vandaag vele kinderen gekneld zitten tussen hun ouders. En dat het belang van het kind onder een dik pak ellende ondergesneeuwd raakt. Zulke situaties krijgen soms de stempel van 'verontrustende opvoedingssituatie'. Daardoor kan de rechter beslissen om de kinderen tijdelijk op een andere plek onder te brengen, onder het mom van rust en neutraliteit.

Met het oog op extra bescherming voor de kinderen, valt hier iets voor te zeggen. Alleen is dit voor sommige kinderen een dubbele kaakslag: zij betalen de prijs van het conflict met de volle pot. Jammer genoeg kan men binnen het huidige aanbod in extremis enkel beroep doen op een instelling in dergelijke situaties.

Daar verblijven ze gedurende enkele maanden in een vreemde omgeving, missen ze contact met familie en vrienden en loopt hun schoolleven kans om verstoord te raken. Hoe leggen we deze kinderen en jongeren uit dat alleen zij onderwerp van interventie zijn? "Ik heb geen probleem, mijn ouders hebben een probleem. Maar nu ben ik wel het probleem."

SHARE

Misschien moeten we meer beslissingsrecht aan de kinderen geven? Maar de meeste kinderen vragen niet om te kiezen, wel om gehoord te worden

De manifeste ongelijkheid bij vechtscheidingssituaties tussen de positie van het kind en die van de ouders moet ons dwingen verder te zoeken naar antwoorden die de escalatie van conflicten kunnen tegengaan. Misschien moeten we meer beslissingsrecht aan de kinderen geven? Maar de meeste kinderen vragen niet om te kiezen, wel om gehoord te worden. Het gevaar bestaat dat we alle verantwoordelijkheid opnieuw naar de kinderen doorschuiven.

Het is belangrijk dat ouders en kinderen allebei aan zet zijn. Kinderenuitdeknel.nl, een Nederlands initiatief, kan inspirerend werken. Via het werken met ouder- en kindergroepen krijgen ze allen de kans zich uit de knellende strijd te bevrijden en nieuwe leef- en ontwikkelingsruimte te verwerven. Het doet een beroep op de loyauteit van beide ouders en niet enkel op die van het kind. Het maakt niet het kind, maar het conflict tot probleem.

Statistiek stad Antwerpen:
Aantal moeders met kind ingeschreven op adres moeder
vs
Aantal vaders met kind ingeschreven op adres vader
https://stadincijfers.antwerpen.be/Databank/Jive/?sel_guid=96c054d1-0227-4a6c-aff7-e9377d3016dc

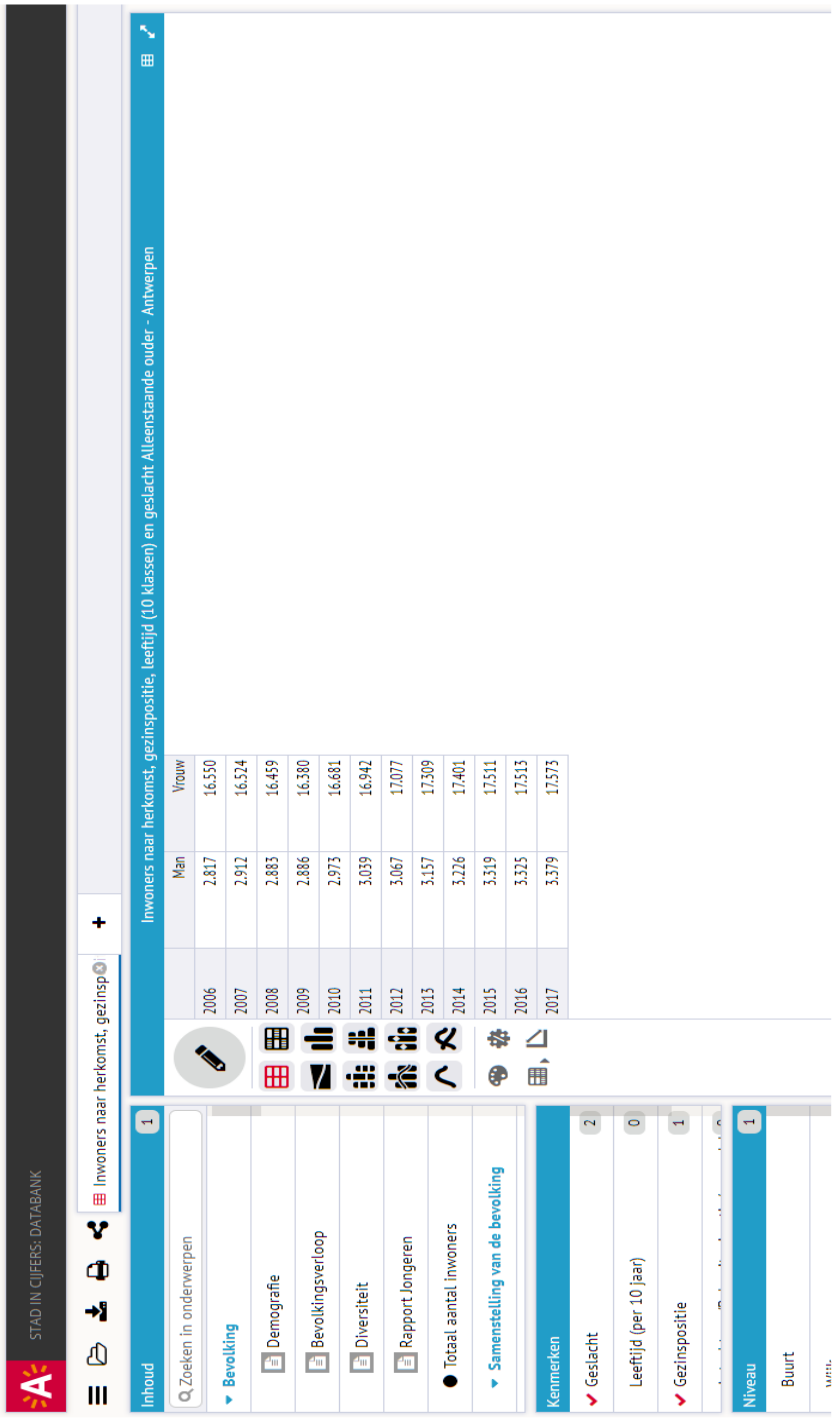

Bijlage 0.3

Eén op drie Belgen lijdt ooit aan psychische stoornis

redactie | 02 juli 2013 | 04u50 | Bron: Het Laatste Nieuws
https://www.hln.be/nina/psycho/een-op-drie-belgen-lijdt-ooit-aan-psychische-stoornis~a270ef34/

DEEL

© thinkstock

PSYCHO Liefst één op de drie Belgen heeft ooit in zijn leven een psychische stoornis. Dat blijkt uit een rapport van denktank Itinera over onze geestelijke gezondheid. "Het aantal gedwongen opnames in ons land is in tien jaar tijd met 42 procent gestegen", aldus expert Pieter Van Herck vandaag in Het Laatste Nieuws.

Meer dan een kwart van de Belgen voelt zich 'psychologisch onwel' volgens het rapport, dat zich baseert op studies over het thema en interviews met meer dan 40 experts uit de sector. En één op de drie krijgt ooit in zijn leven psychische problemen, waaronder ook dementie. "Psychische stoornissen - met depressie en dementie op kop - zijn nu zelfs de grootste oorzaak van invaliditeit", aldus Van Herck.

Die mentale problemen zijn de belangrijkste oorzaak van invaliditeit (34 procent) en zorgen voor ruim een kwart van alle ziekteverzuim van meer dan 15 dagen. "Jaarlijks kost ons dit 14,8 miljard euro door ziekteverzuim, werkloosheid en mindere productiviteit."

Amper 1 op de 8 patiënten krijgt aangepaste zorg, aldus dit rapport. Een van de pijnpunten is dat we, tegen de internationale trend in, nog steeds te veel inzetten op residentiële hulp, waarbij mensen worden opgenomen.

Advocaten sturen aan op vechtscheiding zodat zij er meer aan kunnen verdienen

02/09/2014 om 11:04 door Kim De Raedt | Bron: TELEFACTS - Print - Corrigeer

Scheiden kost stukken van mensen. Het kost je in het slechtste geval enkele jaren van je leven, en vaak word je er enkele duizenden euro's armer op. Uit een undercoverreportage van Telefacts blijkt bovendien dat advocaten in sommige gevallen aansturen op een vechtscheiding. Niet omdat dat het beste is voor de cliënt, wel omdat dat voor hen het meeste opbrengt.

Wie wil scheiden van zijn echtgenoot wil vaak maar één ding: dat de hele procedure zo snel en zo pijnloos mogelijk afgehandeld wordt. Maar na onderzoek door Telefacts blijkt dat veel koppels achteraf allesbehalve tevreden waren over de gang van zaken. Uit een enquête blijkt dat de helft van de ondervraagden zijn scheiding nu op een andere manier zou regelen.

En dat is nog niet alles. Vier op de tien gescheiden koppels zijn achteraf gefrustreerd door het gebrek aan informatie over erelonen en kosten die een scheiding met zich meebrengt. Want een scheiding is allesbehalve goedkoop. Scheidingsprocedures van enkele duizenden tot wel 25.000 euro, zijn geen uitzondering. Omdat de ondervraagden aangaven dat het vooral de advocaatskosten zijn die de hele zaak zo duur maken, trok Telefacts op undercoverreportage. Een mannelijke en vrouwelijke journalist trokken met verborgen camera naar vijf willekeurige advocaten om 'hun scheiding' uit te werken.

Vier op de vijf advocaten sturen aan op conflict

De resultaten van de steekproef waren op zijn minst opmerkelijk te noemen. 'Slechts één op de vijf advocaten volgde de regels zoals de Orde van Advocaten die uitschrijft', vertelt Cathérine Moerkerke van Telefacts. Dat betekent dat die advocaat in eerste instantie een bemiddeling voorstelde aan de koppels, om eventueel te scheiden in onderlinge overeenkomst. Bijkomend gaf die advocaat een duidelijke weergave van de kosten van de procedure, en van de erelonen die hij daar zelf voor zou opstrijken. 'In de andere gevallen werd aangestuurd op een conflict', zegt Moerkerke. Want een vechtscheiding betekent een langere procedure, en meer inkomsten om de kassa van de advocaat van dienst te doen rinkelen. Bijzonder opmerkelijk, want mensen verwachten toch vooral dat de advocaat hen helpt.

Moerkerke benadrukt dat het nooit de bedoeling was om het beroep van advocaat in een slecht daglicht te stellen. 'We wilden op voorhand een reportage maken over wat de opties zijn voor mensen die willen scheiden. Je hoeft namelijk niet naar een advocaat te stappen, in veel gevallen kan je je scheiding ook regelen via een notaris.' Maar de ploeg kwam dus al snel uit bij de opmerkelijke praktijken van de advocaten. Volgens de nieuwsdienst van Telefacts gaat het allerminst om vier toevallige resultaten uit de steekproef. 'Uit de voorafgaande enquête kwam dezelfde verzuchting bij heel veel mensen naar boven. Je kan onze resultaten dus gerust doortrekken naar Vlaanderen', aldus nog Moerkerke.

De Orde van Advocaten wenst voorlopig niet te reageren op het nieuws. 'Wij hebben op dit moment geen onderzoeksresultaten gekregen, noch de beelden gezien, dus kunnen wij niet reageren', klinkt het daar.

De volledige reportage is vanavond te zien op VTM, om 21u40.

https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20140902_01246501

Rechter maakt berekening voor alimentatie/kost van het kind waar de vader dient bij te dragen, zijnde 94 € per maand.
Omdat de vader een fiscaal voordeel heeft van 80% oordeelt de rechter dat de vader 150 € moet betalen. Rechter houdt geen rekening mee of de vader zich kan veroorloven om 60% meer te betalen (tenslotte berekende hij volgens loon van de vader de alimentatie). Rechter heeft totaal geen idee in welke belastingschijf de vader zich bevindt. Rechter zet eigenlijk een systeem op waardoor de staat de kosten draagt voor het kind. Rechter gaat hier serieus buiten zijn bevoegdheid.

Rekening houdende met de bijdrage in natura van de heer [redacted] (127 EUR), blijft er door hem nog een bedrag te betalen van 94 EUR per maand.

[redacted]

VERREZEN GEREGHTSJW NR. 074

De heer [redacted] kan echter 80% van de door hem verschuldigde onderhoudsbijdragen aftrekken van zijn belastbare inkomsten, hetgeen hem gelet op de hoogte van zijn inkomen een belastingsbesparing oplevert van minstens 40% van de betaalde onderhoudsbijdragen, zodat hij slechts maximaal 60% daarvan uit eigen zak dient te financieren.

Het is dan ook redelijk dat de heer [redacted] niet 94 EUR, maar 150 EUR per maand onderhoudsbijdrage voor Marcio vanaf heden betaalt, hetgeen in overeenstemming is met de wettelijke proportionaliteitsregel.

Een hoger bedrag, zoals door mevrouw [redacted] gevorderd, zou niet verantwoord zijn, gelet onder meer op het feit dat dit hetzij de noden van het kind zou overschrijden, hetzij de bijdrage die ook mevrouw

Rechter zet een fiscale fraude op, verhoogt alimentatie omdat deze toch 80% kan afgetrokken worden. Ministerie financiën laat dit gebeuren “wegens scheiding der machten” . Rechters kunnen ongestoord de wetten negeren/overtreden. Vader kunnen enkel in beroep gaan en opnieuw in de kosten komen.

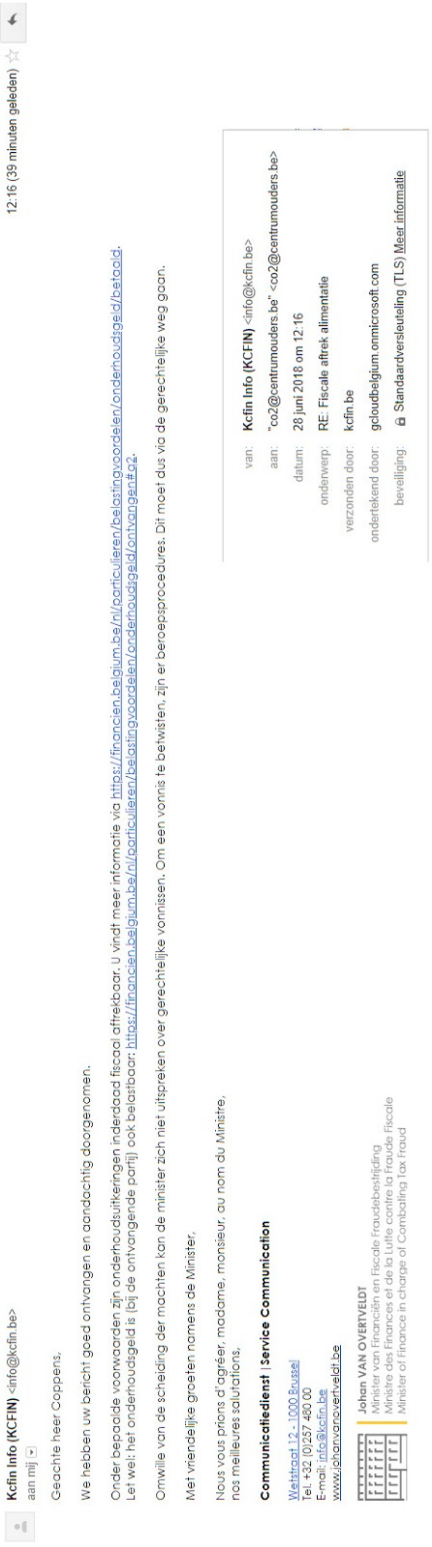

12:16 (39 minuten geleden)

Kcfin Info (KCFIN) <info@kcfin.be>
aan mij

Geachte heer Coppens,

We hebben uw bericht goed ontvangen en aandachtig doorgenomen.

Onder bepaalde voorwaarden zijn onderhoudsuitkeringen inderdaad fiscaal aftrekbaar. U vindt meer informatie via https://financien.belgium.be/nl/particulieren/belastingvoordelen/ondernoudsgeld/betaald.
Let wel: het onderhoudsgeld is (bij de ontvangende partij) ook belastbaar: https://financien.belgium.be/nl/particulieren/belastingvoordelen/ondernoudsgeld/ontvangen#q2.

Omwille van de scheiding der machten kan de minister zich niet uitspreken over gerechtelijke vonnissen. Om een vonnis te betwisten, zijn er beroepsprocedures. Dit moet dus via de gerechtelijke weg gaan.

Met vriendelijke groeten namens de Minister,

Nous vous prions d'agréer, madame, monsieur, au nom du Ministre,
nos meilleures salutations,

Communicatiedienst | Service Communication

Wetstraat 12 - 1000 Brussel
Tel. +32 (0)257 480 00
E-mail: info@kcfin.be
www.johanvanovertveldt.be

Johan VAN OVERTVELDT
Minister van Financiën en Fiscale Fraudebestrijding
Ministre des Finances et de la Lutte contre la Fraude Fiscale
Minister of Finance in charge of Combating Tax Fraud

van: **Kcfin Info (KCFIN)** <info@kcfin.be>
aan: "co2@centrumouders.be" <co2@centrumouders.be>
datum: 26 juni 2018 om 12:16
onderwerp: RE: Fiscale aftrek alimentatie
verzonden door: kcfin.be
ondertekend door: gcloudbelgium.onmicrosoft.com
beveiliging: Standaardversleuteling (TLS) Meer informatie

Bijlage 0.6

Knack

"Geen voorrang meer voor co-ouderschap" (experts)

19/01/17 om 07:13 - Bijgewerkt om 07:16 Bron: Belga

(Belga) We moeten dringend af van de voorrang die co-ouderschap bij echtscheidingen krijgt. Dat zeggen specialisten vandaag in De Morgen. "Het probleem is dat ouders de week-om-weekregeling als normaal zijn gaan beschouwen, terwijl dat niet altijd de beste optie is voor het kind."

De oproep komt er na de voorstelling van een rapport van Sofie Van Assche van het Centrum voor Sociologie (KU Leuven), waarover ook De Standaard, Het Nieuwsblad en Het Laatste Nieuws berichten, waaruit onder meer blijkt dat 29 procent van de ouders in co-ouderschap niet met elkaar praat over hun kind. Rechters zijn sinds 2006 wettelijk verplicht om bij conflicten de mogelijkheid tot verblijfsco-ouderschap "bij voorrang" te onderzoeken. De wet heeft een aantal belangrijke neveneffecten, stelt Van Assche. "Sinds co-ouderschap meer en meer de norm werd, zijn ouders die regeling als een soort recht gaan zien. Ze voelen het aan als een nederlaag als ze dat niet krijgen." Conflicten van ouders over het co-ouderschap kunnen bovendien zeer schadelijk zijn voor het kind. "Ouders zelf zien verblijfsco-ouderschap steeds vaker als de meest faire afspraak. Voor hen, bedoelen ze dan. Want kinderen en jongeren ervaren dat vaak niet zo", zegt ook Kinderrechtencommissaris Bruno Vanobbergen. Daarom wordt het tijd dat de voorrangsregeling weer op de schop gaat, aldus professor familierecht Charlotte Declerck (UHasselt). "Het is kwestie van de woordjes 'bij voorrang' uit de wet te schrappen. En van een betere begeleiding van ouders bij de scheiding zelf. We moeten hen duidelijk maken dat een helft-helftregeling niet altijd het beste is voor de kinderen." Minister van Justitie Koen Geens (CD&V) gaat de kwestie ter sprake brengen binnen de werkgroep 'werking familierechtbanken'. (Belga)

http://www.knack.be/nieuws/belgie/geen-voorrang-meer-voor-co-ouderschap-experts/article-belga-803825.html

DeMorgen. Cult. Muziek, film, tv, expo Zine. Interview, foto, lifestyle

SCHEIDING

Uit elkaar? Opvoedplan verplicht

27-06-18, 07.03u - Femke Van Garderen

© Getty

De Gezinsbond, een resem onderzoekers en het kinderrechtencommissariaat willen ouders die uit elkaar gaan verplichten afspraken te maken over de verdere opvoeding van hun kinderen. "Zonder plan riskeer je dat de belangen van kinderen uit het oog worden verloren."

246 SHARES

Na de zomer wordt het makkelijker om te scheiden. Als partners erin slagen een goede regeling uit te werken, dan moeten ze niet meer in persoon voor de rechtbank verschijnen. Een dossier indienen zal volstaan.

De Gezinsbond vindt de makkelijkere echtscheiding een goede zaak, maar benadrukt dat kinderen er niet per se beter van worden. "Op dit moment weten we dat een op de vier gescheiden ouders er niet in slaagt om over hen te communiceren", zegt Erika Coene van de Gezinsbond. "Die dialoog is nochtans cruciaal voor het welbevinden van kinderen."

Lees ook: **Echtscheidingsbemiddelaars en ouders over het verplichte ouderschapsplan: "Het geeft vertrouwen en rust"**

Evaluatie

Met een lijvig dossier hoopt de bond beleidsmakers er eindelijk van te overtuigen om werk te maken van een verplicht ouderschapsplan. Zo'n plan moet ouders doen stilstaan bij de gevolgen van hun keuze. Een aantal belangrijke afspraken worden hierin vastgelegd. Die kunnen gaan over de kosten en de verblijfsregeling van de kinderen, maar evengoed over de opvoeding, een nieuwe partner en praktische zaken als kappersbezoeken, hobby's en verjaardagen.

SHARE

'We horen dagelijks hoe fout het kan gaan als een conflict op de spits wordt gedreven'

BRUNO VANOBBERGEN, KINDERRECHTENCOMMISSARIS

https://www.demorgen.be/binnenland/uit-elkaar-opvoedplan-verplicht-b4f566b1/

246 SHARES

Zo'n plan moet volgens de bond kunnen meegroeien: in de eerste jaren na de breuk is een evaluatie om de zes maanden aangewezen. "Daarna kan dat best op belangrijke en onverwachte gebeurtenissen, zoals de overgang van het lager naar het middelbaar of bij een ingrijpend ongeluk."

Opvallend: het ouderschapsplan zou niet alleen voor gehuwde koppels verplicht moeten worden, maar ook voor wettelijk en feitelijk samenwonenden. "Samenwonende koppels scheiden immers vaker dan getrouwde koppels. Voor een kind maakt het geen verschil of hun ouders getrouwd waren of niet", klinkt het.

Wetsvoorstel

Onderzoekers als Dimitri Mortelmans (Universiteit Antwerpen), Kim Bastaits (PXL) en Claire Wiewauters (Hogeschool Odisee) scharen zich achter het pleidooi, net als kinderrechtencommissaris Bruno Vanobbergen. Die laatste stelt dat er na twintig jaar meer dan vierduizend pijnlijke verhalen over vechtscheidingen op de teller van de klachtenlijn staan. "Bijna dagelijks horen we hoe pijnlijk fout het kan gaan wanneer een conflict op de spits wordt gedreven en ouders niet meer aan hetzelfde zeel trekken over de opvoeding van hun kind." Er zijn op dit moment al vrijwillig ouderschapsplannen uitgerold, maar hun aantal wordt nergens geregistreerd.

Kamerlid Sonja Becq (CD&V) legt de laatste hand aan een aangepast wetsvoorstel. Ook zij wil dat dit plan verplicht wordt, niet alleen voor gehuwden, maar ook voor wie samenwoont. In september wil ze het met de meerderheid bespreken. Daar is weinig animo voor. Carina Van Cauter (Open Vld) vindt dat "kinderen niet mogen worden betrokken in de echtscheidingsprocedure van hun ouders" en noemt het plan onrealistisch. Ook N-VA twijfelt aan de werkbaarheid. Becqs partijgenoot en justitieminister Koen Geens is het plan wel genegen.

"We weten dat het plan niet elk gezin zal kunnen helpen", besluit de Gezinsbond. Wel meent de vzw dat het mee voor een mentaliteitswijziging kan zorgen. "De kans dat de belangen van kinderen uit het oog worden verloren is zonder plan te groot."

Rechters dienen zelf opleidingen te betalen.
Onderstaand voorbeeld is voor plaatsvervangend rechter. Dit geldt ook voor alle rechters.
Het is echter wel zo dat er plaatsvervangende rechters vonnissen uitspreken.
Er worden ook advocaten ingezet als plaatsvervangend rechter.
bron:
http://www.igo-ifj.be/nl/content/2-welke-opleidingen-kan-ik-deelnemen-plaatsvervangend-rechter

Tekort aan kennis wordt ook bevestigd door HRVJ, bij een gesprek met voorzitter De Noeylle werd doorgegeven dat de huidige rechters “achter zijn op hun tijd” maar dat de nieuwe lichting beter zal zijn (maw dat het al jaren verkeerd gaat en dat dit nog enkele jaren zo zal zijn tot de oude lichting vervangen is door nieuwe)

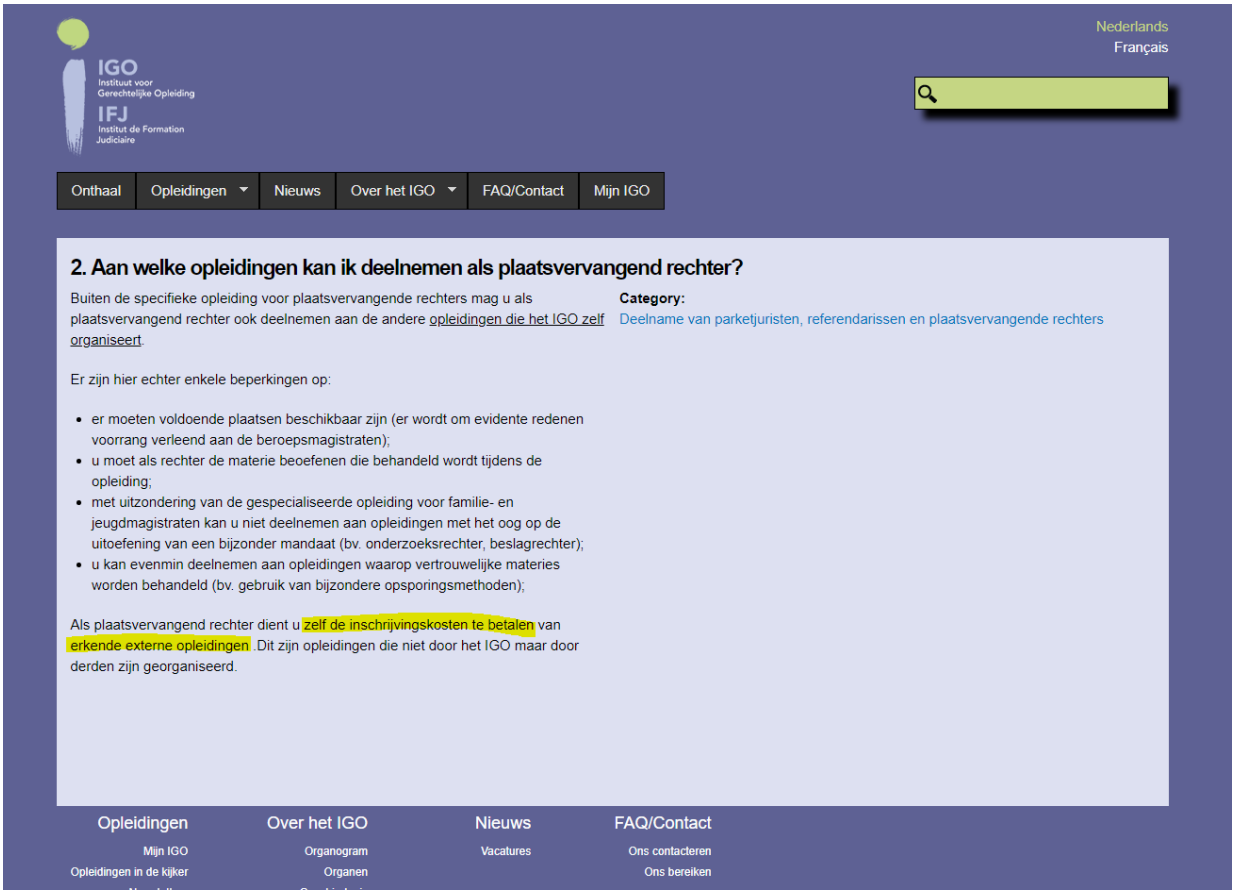

Étude statistique de décisions judiciaires en matière d'hébergement

En 2013, dans le numéro 19 de Mental'Idées, nous avons publié un dossier « sur l'intérêt de l'enfant lors d'une séparation parentale ». Le dossier contenait entre autres un chapitre sur « les tendances statistiques des décisions judiciaires en matière d'hébergement » suite à un travail d'enquête réalisé auprès des tribunaux de première instance des arrondissements judiciaires de Bruxelles et Charleroi. Nous avions annoncé que nous poursuivrions ce travail pour explorer de façon comparative ce qu'il en est des décisions des juges lorsqu'un des parents est demandeur de la garde égalitaire. Il faut rappeler que l'esprit de la nouvelle loi de 2006 est de tendre à privilégier l'hébergement égalitaire de l'enfant lorsque celui-ci est demandé.

Avec l'accord des présidents des tribunaux d'Anvers, de Tongres et de Liège, nous avons pu prolonger l'enquête. Ce sont ces résultats spécifiques et la comparaison faite avec ceux obtenus à Bruxelles et Charleroi que nous livrons ci-dessous. Ils ont été établis par David Besschops de Filiatio.

1. Introduction

Statistische studie over gerechtelijke beslissingen in zake huisvesting

In 2013, in het nummer 19 van Mental'Idées publiceerden we een dossier "over het belang van het kind bij een ouderlijke scheiding." Het dossier bevatte onder meer een hoofdstuk over " statistische tendensen van rechterlijke beslissingen in zake huisvesting" na onderzoekswerk verricht bij de rechtbanken van de gerechtelijke arrondissementen van Brussel en Charleroi. We hadden aangekondigd dat we dit werk zouden voortzetten tot verkenning van de vergelijking tussen de beslissingen van de rechters wanneer een ouder eiser is van de gelijkmatige huisvesting. We moeten niet vergeten dat de geest van de nieuwe wet van 2006 de neiging uitdraagt om de gelijkmatig verdeelde huisvesting van het kind te bevoorrechten wanneer ze wordt gevraagd.

Met instemming van de voorzitters van de rechtbanken van Antwerpen, Tongeren en Luik, hebben we het onderzoek kunnen voortzetten. Het zijn deze specifieke resultaten en de vergelijking met die verkregen in Brussel en Charleroi die we hieronder bezorgen. Ze werden opgesteld door David Besschops van Filiatio.

1. Inleiding

Les données contenues dans ces pages sont le résultat d'une enquête réalisée entre 2014 et 2015 dans les tribunaux de la jeunesse de deux arrondissements judiciaires flamands et un arrondissement judiciaire francophone : Anvers ; Tongres ; Liège. Les chercheurs ont pu récolter des données issues de 11.747 jugements prononcés entre 2010 et 2014. Du total de ces jugements, 547 concernent des jugements où le père est demandeur de l'hébergement égalitaire : 262 à Anvers ; 136 à Tongres ; 149 à Liège. Ces jugements émanent de 20 juges différents : 7 à Anvers, 5 à Tongres et 8 à Liège. La récolte s'est étalée sur une période d'un an.

3	arrondissements judiciaires
11747	jugements
4002	jugements à Anvers
3606	jugements à Tongres
4002	jugements à Liège
262	jugements "père demandeur" à Anvers
136	jugements "père demandeur" à Tongres
149	jugements "père demandeur" à Liège
5	années (Anvers) 2010 -2011-2012 - 2013 -2014
3	années (Tongres) 2012 - 2013 - 2014
2	années (Liège) 2013 - 2014
5	Chambres à Anvers
3	Chambres à Tongres
3	Chambres à Liège

De gegevens op deze pagina's zijn het resultaat van een enquête uitgevoerd tussen 2014 en 2015 in de Jeugdrechtbanken van twee Vlaamse gerechtelijke arrondissementen en één Franstalig gerechtelijk arrondissement : Antwerpen; Tongeren; Luik. De onderzoekers waren in staat om gegevens te verzamelen uit 11.747 vonnissen tussen 2010 en 2014. Van het totaal van deze uitspraken, waren 547 beslissingen waarin vader eiser is van een gelijkmatig verdeelde huisvesting : 262 in Antwerpen; 136 in Tongeren; 149 in Luik. Deze uitspraken gaan uit van 20 verschillende rechters: 7 in Antwerpen, 5 in Tongeren en 8 in Luik. De verzameling is gespreid over een periode van één jaar.

3	gerechtelijke arrondissementen
11747	vonnissen
4002	vonnissen in Antwerpen
3606	vonnissen in Tongeren
4002	vonnissen in Luik
262	vonnissen "vader eiser" in Antwerpen
136	vonnissen " vader eiser" in Tongeren
149	vonnissen " vader eiser" in Luik
5	jaren (Antwerpen) 2010 -2011-2012 - 2013 -2014
3	jaren (Tongeren) 2012 - 2013 - 2014
2	jaren (Luik) 2013 - 2014
5	Kamers in Antwerpen
3	Kamers in Tongeren
3	Kamers in Luik

7	Juges ayant traité des dossiers « Pères demandeurs » à Anv	7	Behandelende rechters “vader eiser” in Antwerpen
5	Juges ayant traité des dossiers « Pères demandeurs » à Ton	5	Behandelende rechters “vader eiser” in Tongeren
8	Juges ayant traité des dossiers « Pères demandeurs » à Liè	8	Behandelende rechters “vader eiser” in Luik

2. Traitement des données

Au vu du grand nombre de jugements, nous avons focalisé nos observations sur les jugements dans lesquels le père était le demandeur de l’hébergement égalitaire. Pour ce faire, ont été écartées les procédures de désistement d’instance, les procédures d'adoption, les conclusions des parties, les PV de comparution à l'amiable, les jugements qui se déclarent incompétents *ratione materiae* ou *ratione loci*, les jugements qui passent en continuation, ~~les procédures concernant des droits de visite et des questions connexes~~, les procédures traitant exclusivement du côté financier, les jugements d’accord, c’est-à-dire lorsque les parties font le dépôt des conclusions communes, lorsqu'une des partie impliquées demande (à l’audience) d’entériner leur accord (qu’il soit repris ou non en conclusions écrites) ou lorsqu’à l’audience l'un des parents adresse une demande reconventionnelle, de laquelle peut naître un accord avec l’autre parent.
Nous avons considéré comme « demandeur » toute personne désignée par le jugement en tant que demandeur

2. Behandeling van de gegevens

Gezien het grote aantal vonnissen, hebben we onze observaties gericht op de vonnissen waarin de vader eiser was van gelijkmatig verdeelde huisvesting. Om dit te doen, werden uitgesloten : de procedures van afstand van geding, adoptieprocedures, de conclusies van partijen, P.V.’s van vrijwillige verschijning, de vonnissen die zich onbevoegd verklaren *ratione materiae of ratione loci*, de vonnissen in voortzetting, ~~de procedures omgangsrecht en aanverwante zaken~~, procedures die uitsluitend handelen over de financiële kant, akkoordvonnissen, dat wil zeggen wanneer partijen gezamenlijke conclusies neerleggen , wanneer een der betrokken partijen (ter zitting) verzoekt om hun overeenkomst te bekrachtigen (al dan niet met een schriftelijke conclusie), of wanneer, ter zitting een der ouders een tegenvordering instelt, waaruit een overeenkomst met de andere ouder kan ontstaan.

We beschouwden als "eiser": elkeen door het vonnis als eiser aangeduide persoon of de persoon aangeduid als "oorspronkelijk verweerder thans eiser."

ou la personne désignée par le jugement comme « défendeur originaire actuellement demandeur ». Nous n'avons pas considéré comme « demandeur » la personne désignée par le jugement en tant que « défendeur » ou « demandeur sur demande reconventionnelle ». Par contre, les procédures où **le père demande accessoirement l'hébergement égalitaire** ont été conservées.	We beschouwden niet als "eiser": elkeen door het vonnis als verweerder aangeduide persoon of de persoon aangeduid als "eiser op tegenvordering." Daarentegen werden de procedures behouden waarin de vader bijkomend verzoekt om gelijkmatig verdeelde huisvesting.
3. Nombre d'enfants par famille Le nombre d'enfants par famille a été observé uniquement dans les jugements où le père était demandeur de l'hébergement égalitaire et non sur l'ensemble des jugements récoltés. ● À Anvers, 56,5% des jugements concernent des familles d'un enfant, 34% des familles de deux enfants et 7,6% de familles de trois enfants.	**3. Aantal kinderen per gezin** Het aantal kinderen per gezin werd alleen in acht genomen in de vonnissen waarin de vader verzocht om gelijkmatig verdeelde huisvesting en niet geheel van alle verzamelde vonnissen. ● In Antwerpen, betreffen 56,5% van de vonnissen gezinnen met één kind, 34% der gezinnen hadden twee kinderen en 7,6% hadden drie kinderen.

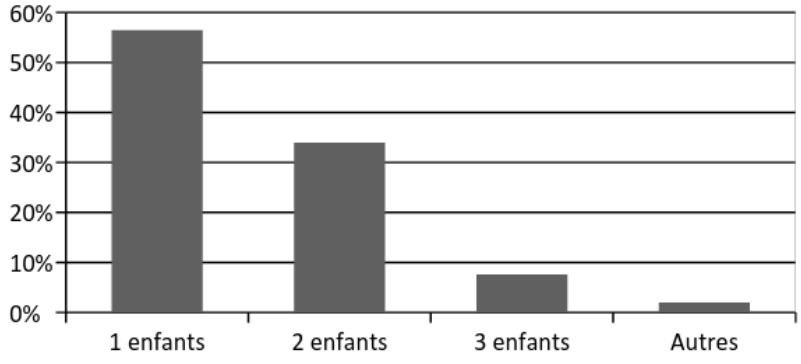

- À Tongres, 72,5% des jugements concernent des familles d'un enfant, 23,9% des familles de deux enfants et 3,5% de familles de trois enfants.

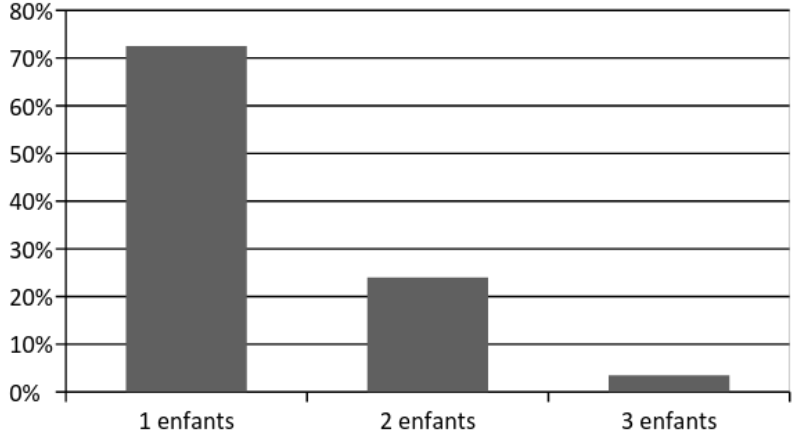

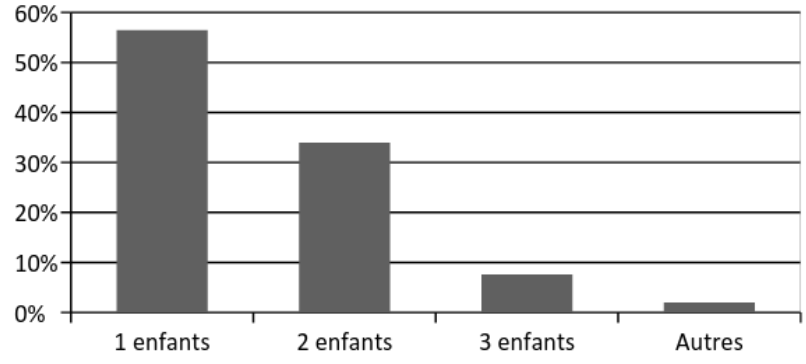

- In Tongeren, betreffen 72,5% van de vonnissen gezinnen met één kind, 23,9% der gezinnen hadden twee kinderen en 3,5% hadden drie kinderen.

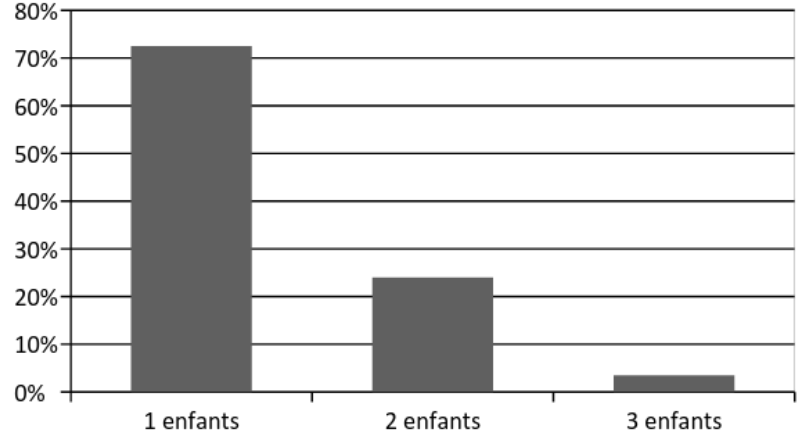

- À Liège, 60% des jugements concernent des familles d'un enfant, 30% des familles de deux enfants et 8% de familles de trois enfants.

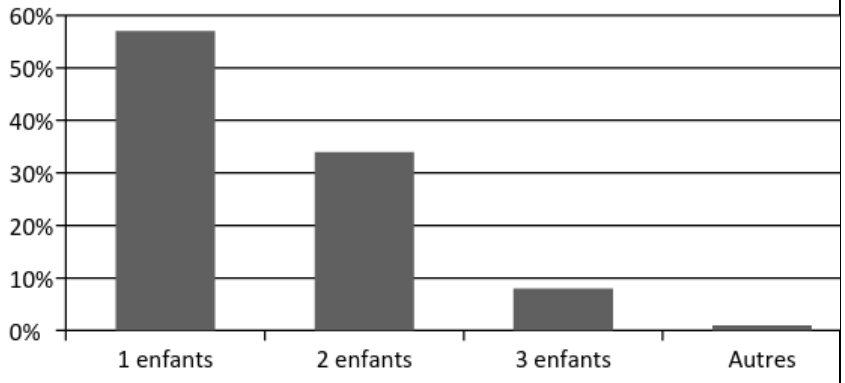

4. Pères demandeurs de l'hébergement égalitaire

Il ressort que sur 547 jugements (262 à Anvers ; 136 à Tongres ; 149 à Liège) où le père est demandeur, l'hébergement égalitaire a été accordé 256 fois, c'est-à-dire dans 47% des cas.

- In Luik, betreffen 60% van de vonnissen gezinnen met één kind, 30 der gezinnen hadden twee kinderen en 8% hadden drie kinderen.

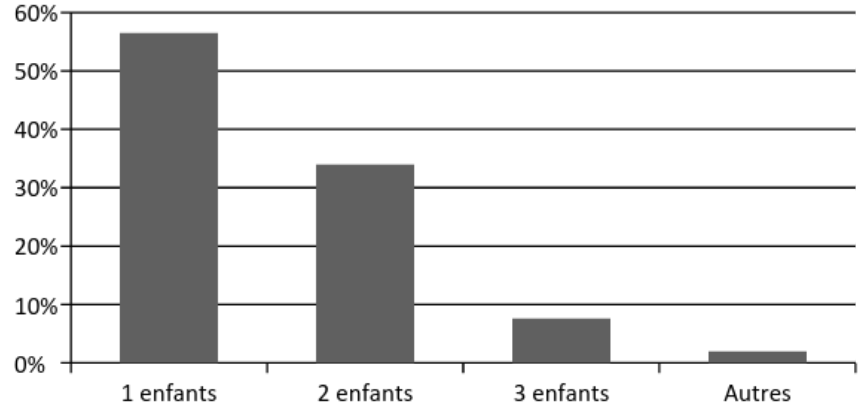

4. Vaders eisers van gelijkmatig verdeelde huisvesting

Het blijkt dat van de 547 beschikkingen (262 in Antwerpen, 136 in Tongeren; 149 in Luik), waarin de vader eiser is, de gelijkmatig verdeelde huisvesting 256 maal werd toegekend, dat wil zeggen in 47% van de gevallen.

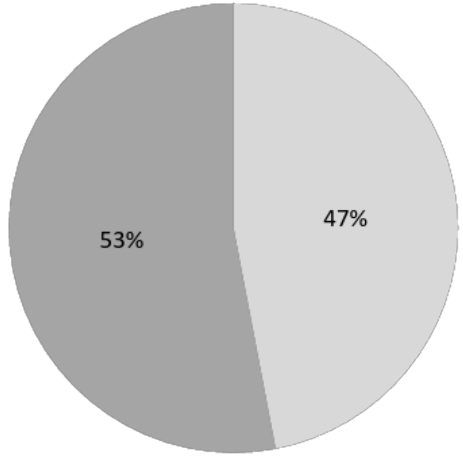

Quant aux 53% de réponses négatives, ils se répartissent en 5 types d'hébergements distincts dont le pourcentage varie en fonction de l'arrondissement judiciaire où les jugements ont été rendus :

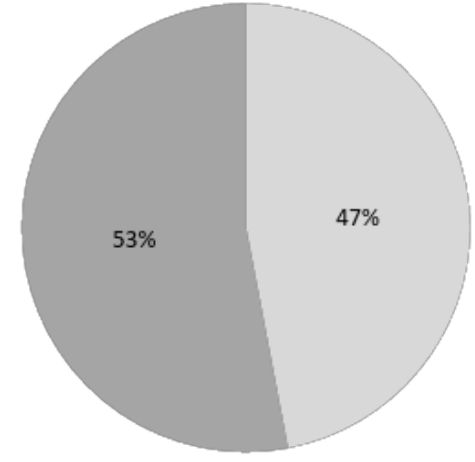

Wat de 53% negatieve reacties betreft, worden ze onderverdeeld in vijf verschillende soorten huisvesting waarvan het percentage afhankelijk is van het gerechtelijk arrondissement waar de vonnissen werden uitgesproken:

- À **Anvers** : 126 hébergements égalitaires ; **20** hébergements **9 jours/cinq jours** ; **52** hébergements **12 jours/2 jours** ; **30** hébergements **10 jours/4 jours** ; **15** hébergements **11 jours/3 jours** ; **1** hébergement **14 jours/0 jours**.

Pourcentages :

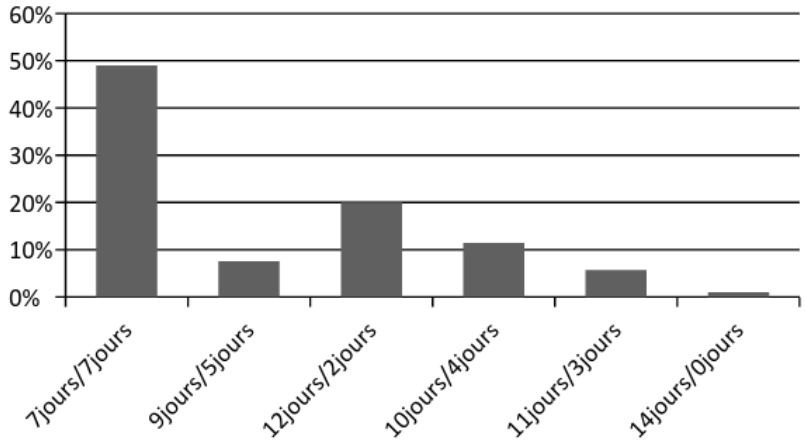

- À **Tongres** : 57 hébergements égalitaires ; **14** hébergements **9 jours/cinq jours** ; **23** hébergements **12 jours/2 jours** ; **11** hébergements **10 jours/4**

In **Antwerpen** : 126 x gelijkmatig verdeelde huisvesting; **20x** huisvesting **9 dagen/5 dagen** ; **52x** huisvesting **12 dagen /2 dagen**; **30x** huisvesting **10 dagen /4 dagen**; **15x** huisvesting **11 dagen /3 dagen**; **1x** huisvesting **14 dagen /0 dagen**.

Percentages :

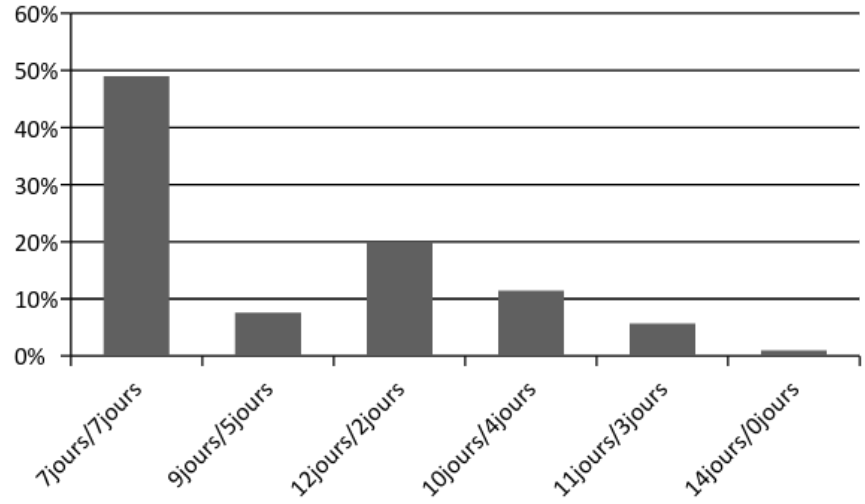

- In **Tongeren** : 57x gelijkmatig verdeelde huisvesting; **14x** huisvesting **9 dagen /5 dagen**; **23x** huisvesting **12 dagen /2 dagen**; **11x** huisvesting **10 dagen /4 dagen**;

jours ; **17** hébergements **11 jours/3 jours** ; **2** hébergement **14 jours/0 jours**.

Pourcentages :

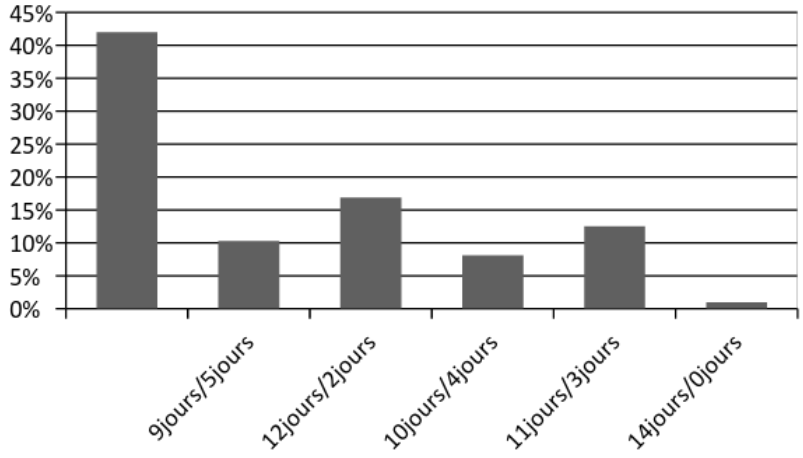

- À **Liège** : 73 hébergements égalitaires ; **24** hébergements **9 jours/cinq jours** ; **13** hébergements **12 jours/2 jours** ; **11** hébergements **10 jours/4 jours** ; **16** hébergements **11 jours/3 jours** ; **2** hébergement **14 jours/0 jours**.

Pourcentages :

17x huisvesting **11 dagen /3 dagen**; **2x** huisvesting **14 dagen /0 dagen**.

Percentages :

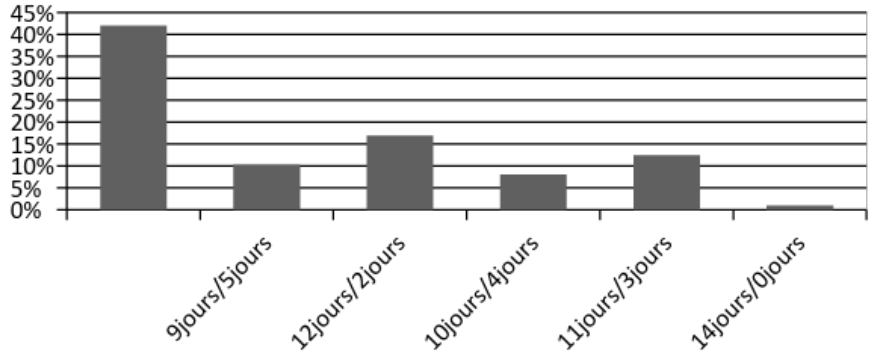

- In **Luik** : 73x gelijkmatig verdeelde huisvesting; **24x** huisvesting **9 dagen /5 dagen**; **13x** huisvesting **12 dagen /2 dagen**; **11x** huisvesting **10 dagen /4 dagen**; **16x** huisvesting **11 dagen /3 dagen**; **2x** huisvesting **14 dagen /0 dagen**.

Percentages :

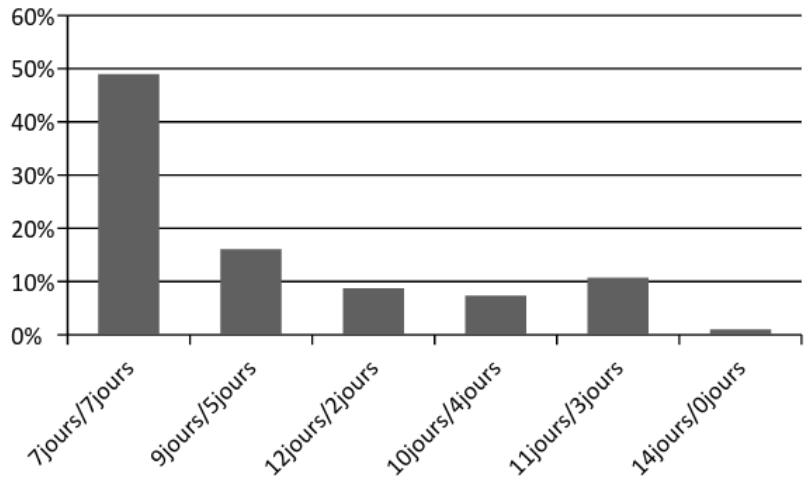

- Ci-dessous, le graphe nous indique en pourcents que sur un total de 547 pères demandant l'hébergement égalitaire[1], 256 l'obtiennent, 58 reçoivent un 9 jours/5 jours, 88 se voient attribués un 12 jours/2 jours, à 52 est concédé un 10 jours/4 jours, 48 obtiennent un 11 jours/3 jours et 5 d'entre eux

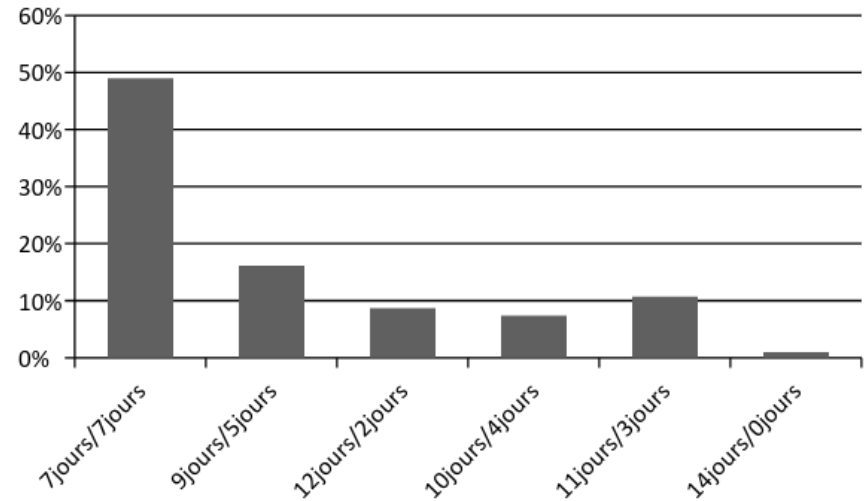

- De grafiek hieronder geeft het percentage aan op een totaal van 547 vaders die verzoeken om gelijkmatig verdeelde huisvesting, 256 het verkrijgen, 58 krijgen 9 dagen/5 dagen,aan 88 wordt 12 dagen/2 dagen toegekend,aan 52 wordt een 10 dagen/ 4 dagen verleend , 48 krijgen een 11 dagen/drie dagen en vijf van hen niets, dat wil zeggen een 14 dagen/0 dagen.

[1] N.B : Un jugement prononçant la mesure 8 jours/6 jours est considérée comme un jugement d'hébergement égalitaire.

n'obtiennent rien, c'est-à-dire un 14 jours/0jours.

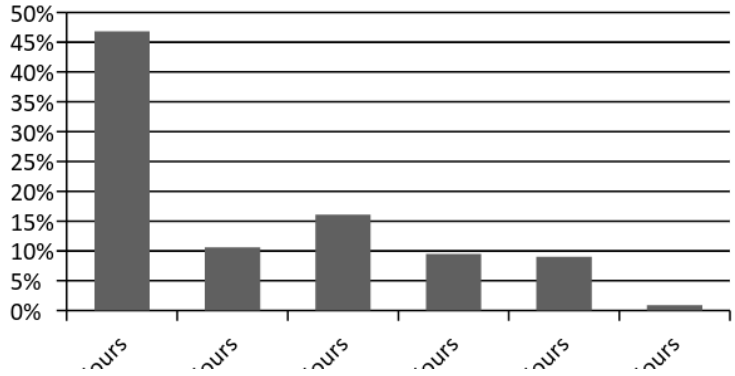

5. Motivations

Les décisions des tribunaux s'appuient sur les motivations suivantes :

➢ Pour les décisions négatives :

Anvers

- Âge***** : 20%
- Demande d'enquête sociale, étude, enquête de police : 25%
- Horaires et occupations professionnelles inadéquats/distance domiciles : 8%

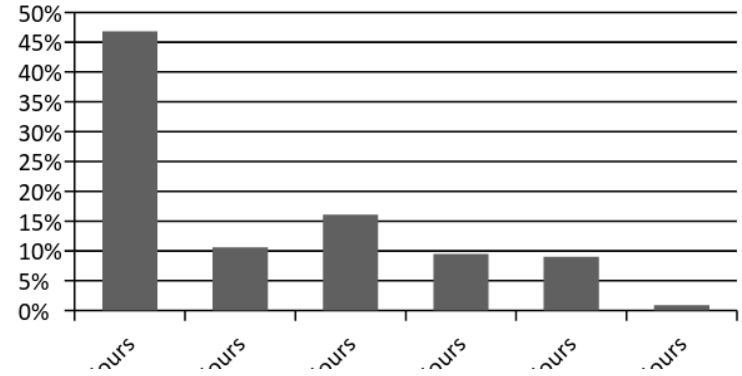

5. Motiveringen

De gerechtelijke beslissingen steunen op de volgende motiveringen :

➢ Voor de negatieve beslissingen:

Antwerpen

- Leeftijd***** : 20%
- Sociale enquête, studie, politieonderzoek : 25%
-Onaangepaste uurregelingen en beroepsbezigheden/afstand tussen de woningen: 8%
- Conflict tussen de ouders/slechte communicatie : 16%
- Opvoedingsbekwaamheid van de ouders : 15%

- Conflit entre parents/mauvaise communication : 16% - Capacités éducatives des parents : 15% - Situation économique des parents : 10% **Tongres** - Âge : 12,50% - Demande d'enquête sociale, étude, enquête de police : 33% - Résultat d'enquête sociale ou d'étude, d'enquête de police : 11% - Conflit entre parents/mauvaise communication : 20% - Désir d'enfant (enfant voulu ou non par le père) : 12,50% **Liège** - Âge : 19% - Demande d'enquête sociale, étude, enquête de police : 19% - Résultat d'enquête sociale ou d'étude, d'enquête de police : 12% - Horaires et occupations professionnelles inadéquats/distance domiciles : 9% - Conflit entre parents/mauvaise communication : 12% ➢ <u>Pour les décisions positives</u> :	- Economische toestand van de ouders : 10% **Tongeren** - Leeftijd : 12,50% - Sociale enquête, studie, politieonderzoek : 33% - Resultaat sociale enquête, studie, politieonderzoek : 11% - Conflict tussen de ouders/slechte communicatie : 20% - Wens van het kind : 12,50% **Luik** - Leeftijd : 19% - Sociale enquête, studie, politieonderzoek : 19% - Resultaat sociale enquête, studie, politieonderzoek : 12% - Onaangepaste uurregelingen en beroepsbezigheden/afstand tussen de woningen: 9% - Conflict tussen de ouders/slechte communicatie : 12% ➢ <u>Voor de positieve beslissingen</u> : **Antwerpen** - Er is geen bezwaar tegen de instelling van een gelijkmatig verdeelde huisvesting /correcte omstandigheden bij de vader en bij de moeder: 10%

Anvers - Rien ne s'oppose à la mise en place d'un hébergement égalitaire/conditions correctes chez le père et chez la mère : 10% **Tongres** - Rien ne s'oppose à la mise en place d'un hébergement égalitaire/conditions correctes chez le père et chez la mère : 9,5% - Pas de motivation ou accord partiel : 18% **Liège** - Rien ne s'oppose à la mise en place d'un hébergement égalitaire/conditions correctes chez le père et chez la mère : 12% - Pas de motivation ou accord partiel : 11% ➢ Motivations pouvant influencer négativement (mais quelquefois positivement) dans les trois arrondissements judicaires : - Continuité/structure ****** : Anvers : 32% - Tongres 15% - Liège : 19%	**Tongeren** - Er is geen bezwaar tegen de instelling van een gelijkmatig verdeelde huisvesting /correcte omstandigheden bij de vader en bij de moeder: 9,5% - Geen motivering of deelakkoord : 18% **Luik** - Er is geen bezwaar tegen de instelling van een gelijkmatig verdeelde huisvesting /correcte omstandigheden bij de vader en bij de moeder: 12% - Geen motivering of deelakkoord : 11% ➢ Motiveringen die een negatieve invloed kunnen hebben (maar die in sommige gevallen een positieve invloed hebben) in de drie gerechtelijke arrondissementen: - Continuïteit/structuur ****** : Antwerpen : 32% - Tongeren 15% - Luik : 19%

6. Synthèse de l'étude statistique des décisions judiciaires d'Anvers, Tongres et Liège

Les conflits se réglant devant les tribunaux concernent majoritairement des familles d'un seul enfant.

Anvers est l'arrondissement judiciaire comptant le plus grand nombre de jugements égalitaire de type 7/7 ou 8/6, il est aussi celui qui dénombre le plus d'hébergements hyper inégalitaires de type 12/2.

Les juges de Liège ont une tendance à donner un hébergement de type 5/9.

***** L'âge des enfants est une motivation déterminante dans l'octroi ou non d'un hébergement égalitaire. Toutefois, elle ne peut être considérée comme un critère réel étant donné qu'il acquiert un sens différent selon le juge ou le dossier auquel il est lié.

****** Après quelques années d'hébergement de type 9/5, il est plus facile pour les pères demandeurs d'obtenir un hébergement égalitaire de type 7/7. Le 9/5 semblerait donc

6. Synthese van de statistische studie over de gerechtelijke beslissingen te Antwerpen, Tongeren en Luik

Conflicten die worden opgelost in de rechtszaal betreffen vooral gezinnen met één kind.
Antwerpen is het gerechtelijk arrondissement met het grootste aantal vonnissen met gelijkmatige huisvestingsvorm van het type 7/7 of 8/6, het is ook datgene dat de meeste hyperongelijkmatige huisvestingsvormen van het type 12/2 telt.

De Luikse rechters hebben de neiging het type 9/5 huisvesting uit te spreken.

* De leeftijd van de kinderen is een belangrijke motivering bij het verlenen of niet van een gelijkmatige huisvesting. Nochtans kan ze niet beschouwd worden als een werkelijke maatstaf omdat ze een andere betekenis krijgt al naargelang van de rechter of het dossier waaraan ze verbonden is.

** Na een paar jaar van huisvesting type 9/5, is het makkelijker voor de vaders-eiser om een gelijkmatig verdeelde huisvesting van het type 7/7 te verkrijgen. De 9/5 lijkt dan ook een tussenstap tussen de hyperongelijkmatige huisvestingsvormen en gelijkmatig verdeelde huisvesting.

une étape intermédiaire entre les hébergements hyper inégalitaire et l'hébergement égalitaire. Dans les arrondissements flamands, il est des motivations qui s'attachent davantage qu'à Liège aux aptitudes éducatives, possibilités financières et investissement affectif des parents.	In de Vlaamse arrondissementen, richt de motivering zich meer dan in Luik op de opvoedkundige vaardigheden, financiële mogelijkheden en de affectieve investering van de ouders.